

משיח בפרשה

מחזור שלישי

פרשת תזריע-מצורע

אידועי הפרשה

בפרשתנו נקבע כי יולדת שילדה בן נחשבת טמאה למשך שבעה ימים, ואם ילדה בת - תיחשב טמאה לתקופה של ארבעה-עשר ימים וצריכה להיטהר. בפרשה מסופר על מחלת הצרעת, כאשר לקה אדם בצרעת היה עליו לבוא אל הכהן, לקבל או הוראותיו של הכהן, לצאת אל מחוץ למחנה ולהיטהר. גם הבגד יכול "להידבק" בצרעת, גם לעניין זה יש לפנות אל הכהן, והוא יטפל בטהרה לפי הצורך. כאשר מבריא המצורע ממחלתו עליו לעבור טקס טהרה. האדם שהחלים מצרעת מביא שתי ציפורים. אחת מהן שוחטים, ואת השנייה טובלים בדם הציפור השחווטה, ומזים על המיטהר שבע פעמים. המיטהר מכבס את בגדיו, וביום השמיני מקריב קורבן אשם. לפי פרשת מצורע גם הבית יכול להיות נגוע בצרעת הבית. כאשר נראות פטריות עובש על קירות בית - צריך הכהן לבדוק האם מדובר בצרעת הבית. אם אכן כך הדבר - מוציאים את החלק הנגוע, ובונים במקומו קיר חדש. במקרים מסוימים הורסים את הבית כולו. בפרשה מוזכרות גם טומאות נוספות.

הלידה הייתה נהדרת ולתינוק - שלום...

בשיעור זה נעסוק בנושא הלידה בגאולה. פרשתנו נפתחת במילים "אישה כי תזריע וילדה" ועוסקת בדיני היולדת, אולם תהליך הלידה כפי שאנו מכירים אותו בא כתוצאה מחטא עץ הדעת, ואם כן כיצד תתרחש הלידה בתקופת הגאולה?

מקורות עיקריים:

ספה"ש תנש"א תולדות/ואתחנן; תו"ש תרכ"ו ד"ה אשה; ד"מ תזריע מצורע תנש"א.

1. הקדמה למרצה:

לפני 24 שנים ב"שיחה הידועה"¹ שאמר הרבי מלך המשיח ביום כ"ח בניסן תנש"א, הטיל עלינו הרבי את האחריות: "עשו כל אשר ביכולתכם... להביא את משיח צדקנו בפועל ממש!"

הרבי הודיע שהוא מצפה לאלה "שיטכסו עצה מה לעשות וכיצד לעשות" כדי להביא להתגלות הגאולה ומלך המשיח ונתן לנו כיוון כללי כיצד לבצע את המשימה: "עניינים שהם באופן דאורות דתוהו אבל בכלים דתיקון".

הימים שלאחר השיחה היו ימים של התעוררות שיא, כל חסיד שאל את עצמו מה עליו לעשות כדי לזרז את הגאולה, ומה הייתה כוונתו של הרבי במילים "אורות דתוהו בכלים דתיקון"?

בשבת שלאחר מכן קראו בתורה את פרשת תזריע-מצורע, ובהתוועדות של אותה שבת ביאר הרבי באריכות מהי בדיוק המשמעות של "אורות דתוהו" ומהם ה"כלים דתיקון" שבאמצעותם נביא את הגאולה. באותה שבת גילה הרבי למה הגאולה תבוא דווקא על ידי חיבור בין ה'תוהו' וה'תיקון' ולימד אותנו מהי הדרך לחברם יחד!

אחת הדרכים להבאת הגאולה - אומר הרבי בשיחת תזריע מצורע - היא על ידי לימוד התורה. ואז ממשיך הרבי ושואל: "מהי הדרך הישרה הקלה והמהירה ביותר מבין כל דרכי התורה, כדי לפעול התגלות וביאת המשיח?" [אפשר לומר שזוהי בעצם השאלה שכל חסיד שואל את עצמו...] והרבי משיב: "לימוד עניני מלך המשיח ועניני הגאולה שנתבארו בריבוי מקומות... ובפרט בתורתו מאמרים ולקוטי שיחות של נשיא דורנו".

כולם הבינו אז את דברי הרבי, שללימוד התורה בכלל ישנו כח וסגולה מיוחדת להביא את הגאולה, אלא שבלימוד התורה עצמו ישנו חלק מסוים שהלימוד בו מזרז את הגאולה יותר מכל לימוד אחר - וזהו הלימוד בעניני גאולה ומשיח!

מכיוון שאנו מצפים ומייחלים בכל רגע לביאת המשיח, ומפני שהאחריות להבאת הגאולה מוטלת על כל אחד ואחת מאיתנו (!) לכן גם העניין הזה של לימוד עניני הגאולה בשביל להביא את הגאולה, הינו בעל חשיבות עליונה בחיינו (כמובן שמכל אחד נדרש ללמוד בהתאם לרמה שלו, בכמות ובאיכות).

ולכן אנו לומדים בכל שבוע את ה"משיח בפרשה" ומתוך כוונה מיוחדת להבאת ולזירוז הגאולה האמיתית והשלימה. בשיעור זה שמתקיים בשבוע שלאחר חג הפסח נתעורר מחדש בצורך והחשיבות של לימוד עניני הגאולה, מתוך מבט מיוחד על פרשת השבוע, כהרגלנו, ומתוך ביטחון ושמחה - ביטחון בביאת המשיח ושמחת הגאולה!

2. על הגאולה כלידה

א. פרשה שכולה גאולה

פתיחה: בקובץ 'התמים' מספר הרבי הריי"צ על החסיד הנודע בכינויו "הרשב"ץ" שבתחילת התקרבותו לתורת החסידות, היה לומד מידי יום עם אחד החסידים בעיירתו שיעור קבוע בספר התניא. "החסיד למד עמו דא"ח בכל יום, ותחילת לימודו היה ספר התניא, 4 ו-5 פעמים כל פרק... ולמד זה בתשוקה גדולה ובהתמדה וכל דבר שלמדו איתו, היה חוזר כמה וכמה פעמים. היו מקרים שחזר לימוד אחד, עשרים ושלושים פעמים".

"חמישה שישה שעות רצופות - מספר הרשב"ץ - הייתי חוזר על לימוד אחד שלימדני החסיד ר' משה... עד אשר התרגלתי להחזיק המחשבה בעניין אחד".

(1) הארה: המקור לכינוי "השיחה הידועה" מגיע מהרבי בעצמו שהשתמש בו במכתב לר' רחמים אנטיאן בשנת תשמ"א, כשארגן ר' רמי קייטנה לילדים בצפת, תחת הסיסמה: "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח" וכשהסתימה הקייטנה, והמשיח עדיין לא בא, אחד הילדים שהיה חדור כל כך בכמיהה לביאת המשיח, לא פסק מלדבר על כך, עד כדי כך שהיה עולה לגג בלילות כדי לחפש את משיח... והורי הילד, שלא שמרו תורה ומצוות חששו שהוא יצא מדעתו. לאחר השיחה בכ"ח ניסן, נזכר ר' רמי באותו אירוע - וכתב לרבי את הסיפור, וסיים בכאב: "ואני שואל, ריבונו של עולם! ולו רק בגלל ילד יהודי אחד שאחרי אלפיים שנה ש"אותותינו לא ראינו" - שכלתה נפשו בציפייה למשיח האם אין זה מן הראוי שתבוא כבר הגאולה על ידי מלך המשיח!?!...". ועל כך ענה לו הרבי: "והרי זו טענתי בשיחה הידועה, אזכעה"צ".

והתוצאות ידועות לכולם: הרשב"ץ הפך לחסיד גדול, סמל לעבודת ה' פנימית ואמיתית, שחי באמת, בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו את תורת החסידות, עד כדי כך שהרבי הרשב"ב (שאף הוא היה תלמידו) בחר דווקא בו להיות המלמד של בנו, הרבי הרי"צ. וכיצד הוא הגיע לזה? על ידי שחזר שוב ושוב על החסידות שהוא למד. הוא חזר על הדברים שוב ושוב בראשו, עד שהדברים חדרו בו והפכו לחלק ממנו! הוא לא למד בשביל להספיק חומר או בשביל לסמן וי. הוא למד כדי לחיות, כדי ליישם את הדברים בפועל בחיים - והוא אכן הצליח.

היות שאנו רוצים 'לחיות' באמת גאולה, היות שאנו רוצים ששיעורי 'משיח בפרשה' יחדרו בנו היטב ובכל פרט בחיים - אנו מוכרחים ללמוד את השיחות שוב ושוב, מבלי להרפות. פעם אחת, ועוד פעם, ועוד פעם... בשיעור שלפנינו נלמד שוב על נושא בגאולה מתוך מבט מיוחד על פרשת השבוע ונזכור את מעלת וחשיבות הלימוד בענייני גאולה ומשיח כדי לזרז, להביא ולהתכוונן לביאת המשיח בקרוב ממש!

בימים אלו מסתיים חודש ניסן - חודש הגאולה - ואנו נכנסים לחודש אייר, שבו אנו מקיימים את מצוות ספירת העומר בכל יום, כהכנה לקראת מתן תורה בחג השבועות. כל זה קורה בתקופה שבה כל אחד מרגיש וכולם כבר יודעים שאפילו הרגעים האחרונים של הגלות כבר מאחורינו ותיכף ומיד מתגלה מלך המשיח וגואל אותנו בגאולה שלימה!

בהשגחה פרטית אנו קוראים בשבת זו את פרשת תזריע-מצורע (שבשנים שאינן מעוברות נקראת כפרשה אחת ובשנים מעוברות נקראת כל אחת מהן לבדה) ובשיעור זה נבקש למצוא מהו הלימוד עבורנו מפרשיות אלו לעבודתנו בהכנת העולם לגאולה.

פרשיות אלו יחד עם הפרשות הבאות ממשיכות לעסוק ביני הטהרה (והטומאה), לאחר שלמדנו על הקורבנות בתחילת ספר ויקרא. ופרשתנו מתחילה במילים:

מקור 1 | שמות פרק יב פסוקים א-ב

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְטָמְאָה שְׁבַע יָמִים פִּימִי נִדְתָּ דֹתָהּ תִטְמָא:

על פניו נראה שהפרשה נפתחת בנושא דיני הטומאה והטהרה שבאים לאחר הולדת חיים חדשים בעולם². אך, כבר בפסוקים אלו, שבהם נפתחת הפרשה, נמצאים רמזים עמוקים שקשורים לגאולה.

על מנת למצוא את הרמזים הללו נשאל כמה שאלות על לשון הפסוקים:

א. למה היה צורך לומר "כי תזריע וילדה" ולא היה מספיק לכתוב "אשה כי תלד זכר"?

ב. למה התורה משנה את לשונה, ואחרי שהתחילה לדבר בלשון עתיד, "תזריע", היא מסיימת במילה "וילדה" בלשון עבר? (היה אפשר לכתוב "ותלד").

ג. דבר נוסף שאינו מובן מאליו, הוא ההכרזה המוחלטת של התורה שבהכרח ייולד דווקא זכר ולא נקבה. הרי לכאורה היה צריך לומר ש"אם תלד זכר" יצטרכו למול אותו ביום השמיני... אבל התורה אומרת "וילדה זכר", כלומר שברור לה שכאשר "אשה כי תזריע" בוודאי "וילדה זכר".

ב. רמזים גאולתיים

את השאלות הללו מעלה ה'אור החיים' הקדוש בפירושו על התורה, כאשר הוא מתרץ את השאלות בכמה דרכים, ולאחר מכן הוא מגלה את הרמזים הטמונים בכך בקשר לגאולה:

(2) הערה: יחד עם זאת, כידוע, הנושא המרכזי של הפרשה הוא - נגעים, שתוכנם הוא היפך החיים כמאמר רז"ל "מצורע חשוב כמת". הרבי מסביר זאת כך: העובדה שפרשתנו, העוסקת בדיני נגעים (הרמזים לגלות כפי שנלמד בשיעור), נקראת תזריע, מלמדת, שהעבודה האמורה צריכה להיות חדרה ב'תזריע' - כבר בעת העבודה צריך להרגיש שבפעולה זו 'זורעים' את הגאולה העתידה ואת הגילויים הנפלאים של ימות המשיח.

מקור 2 | אור החיים על התורה פרשת ויקרא פרק יב פסוק ב

אשה כי תזריע וילדה . . עוד ירמוז הכתוב על כנסת ישראל, אשר מצינו שנקראת אשה בדברי הנביאים . . ועליה אומר הכתוב אשה כי תזריע פירוש הזרעת מצות ומעשים טובים . . וילדה זכר פירוש תהיה הולדתה זכר, פירוש דע כי בחינת הזכר היא בחינה עליונה מבחינת הנקבה, והתורה מיחסת בחינות העליונות בבחינת הזכר, והודיע הכתוב כי אם כנסת ישראל תזריע, ודאי שתוליד הדרגות עליונות, והוא מאמרם רז"ל עוצם הפלגת הפלאות אשר יפליא ה' בביאת הגואל.

אור החיים -
חיבורו המפורסם של רבי חיים בן עטר והוא ביאור על חמשת חומשי התורה, ומשלב ביאור עם דרש וקבלה. החיבור קודש על ידי הבעש"ט שראה בו ספר יסוד לדרכו והורה להתמיד בלימודו.

האור החיים מגלה כאן רמז נפלא: בזכות זה שעם ישראל יעשה את המוטל עליו, ויעסוק בתורה ובזריעת מצוות בזמן הגלות - וודאי שתבוא הגאולה ויולד ה"זכר", שהוא רמז לניסים והנפלאות שיהיו בגאולה! הרמז בנוי כך:

ה"אשה" - היא כנסת ישראל; "תזריע" - זו העבודה של עם ישראל בלימוד תורה ועשיית מצוות ומעשים טובים בזמן הגלות; ואז התוצאה היא "וילדה זכר" - כש'נולדת' הגאולה הנצחית והשלימה.

מדוע עם ישראל מכונה אישה? אדם הראשון קרא לחווה אשתו אישה, על שם "כי מאיש לוקחה זאת". זאת אומרת, שהשם אישה מבטא את הקשר ואת התשוקה אל האיש. ולכן גם במובן הרוחני ה' נקרא 'איש' ואנו כל יהודי ויהודיה שנלקחנו מה' בהיותנו "חלק אלוקה ממעל ממש", נקראים אישה, כאשר כינוי זה מבטא את התשוקה של עם ישראל אל ה'.

ומדוע עבודתנו בזמן הגלות נחשבת ל"זריעה"? כיוון שהתשוקה שלנו אל ה' צריכה לבוא לידי ביטוי, וכשם שזריעה היא בארץ, באדמה דווקא (ואם יזרעו גרעין באוויר - לא יצמח שום דבר) - כך גם הזריעה הרוחנית היא דווקא בעשייה גשמית וארצית - שזהו קיום המצוות בפועל. דווקא על ידי שיהודי עוסק בתורה ובמצוות בפועל, נוצרת ה'זריעה' שממנה יכולה לבוא הצמיחה.

מקור 3 | תורת שמואל תרכ"ו מאמר ד"ה אשה כי תזריע

ועליה הכתוב אומר אשה כי תזריע, פירוש הזרעת מצות ומעשים טובים . . וכמשל הזריעה שרוב מיני זריעה הם זירעוני גינה שאינם נאכלים שהוא רק גרעין שאין בו שום טעם מאכל, וכשנזרע הגרעין בארץ ומתלבש בו כח הצומח שבארץ נצמח מזה פרי מאכל הגם שלא היה עצם הגרעין בחינת מאכל כלל, וגם זירעוני תבואה הנאכלים אף על פי כן על ידי הזריעה נתווסף התבואה כהנה וכהנה, וכמו כן הוא מעשה המצות שנתלבשו בדברים גשמיים כמו תפילין מקלף גשמי וציצית מצמר גשמי וכדומה בשאר המצות וכשאישי ישראל מניח אותם על ראשו נתהווה מזה גילוי אלקותו יתברך.

תורת שמואל -
סדרת ספרים של מאמרי אדמו"ר מהר"ש - רבי שמואל שניאורסאהן - האדמו"ר הרביעי בשושלת אדמו"רי חב"ד שטבע את הפתגם והשיטה לכתחילה אריבער ונולד ביום ב' באייר.

(3) הערה: יש מקום להרחיב את הביאור בעניין נפלא זה שהרי זהו אחד מהחידושים הנפלאים של החסידות שיהודי, בפנימיות נפשו, משתוקק ומתאוה תמיד אל הקדוש ברוך הוא. התחומים החומריים והגשמיים אינם מספקים אותו כלל, ואפילו דברים רוחניים אינם משביעים את תשוקתו זו. יהודי משתוקק ומתאוה להתאחד עם הקדוש ברוך הוא, מפני שממנו נלקחה נשמתו!

(4) וכשבא יהודי וטוען "רחמנא ליבא בעי", הרי הקדוש ברוך הוא חפץ בכוונת הלב והעשייה לבד לא מספיקה לכאורה ואם כן מהי החשיבות הגדולה של קיום המצוות בפועל למי שלא יודע לכוון נכון? התשובה היא שאכן, יש ערך רב לכוונה ולרגשות אבל כל זה בא רק כתוספת לעשייה. אדם שליבו מלא רגשות רחמים על העני, אך איננו נותן לו את כסף הצדקה בפועל - הוא איננו ממלא את חסרונו של העני!

מילים אלו של אדמו"ר מהר"ש הינן חזקות ביותר וממחישות עד כמה חשובה והכרחית עבודת ה' שלנו בזמן הגלות כדי להגדיל ולהגביר את תוקפו של גילוי האלוקות בגאולה. ולכן הגאולה נרמזת במילה "זכר", כיוון שעל ידי ריבוי המעשים הטובים של עם ישראל במשך כל הדורות, מגיעה "לידת נשמת משיח, שהיא ממדרגה היותר עליונה... מעלמא דדכורא (=מעולם הזכר)", כפי שמוסבר רבות בחסידות שההגדרה "זכר" באה לבטא עניין גבוה ונעלה ביותר.

ג. תהליך הלידה בגאולה

קצת מובן שהלשוניות שבהם בחרה התורה לפתוח את פרשתנו ב"דיני היולדת", אינם רק מדויקים כמובן, אלא הם אף טומנים בחובם רמזים נפלאים על הגאולה העתידה שנרמזת ב'תהליך הלידה' המתואר כאן. אולם, העיסוק בנושא זה מעורר אותנו לחשוב: מה יהיה באמת תהליך הלידה בזמן הגאולה? הכוונה ללידה ממש, כלומר העיבור ההריון והלידה - כיצד הם יתרחשו בגאולה אם בכלל? השאלה מתעוררת כמובן מאחר שאנו יודעים שבתחילת הבריאה לא היה קיים תהליך של עיבור, הריון ולידה - כפי שאנו מכירים אותו היום. רק לאחר חטא עץ הדעת, כתוצאה מהירידה שבאה לעולם מפני החטא של אדם וחווה וכחלק מהעונש שלהם, נוצר התהליך הזה. ואם כן, מהו תהליך הלידה התקין והנכון? האם נזכה לחזור לאותו תהליך שהיה קיים בבריאת העולם⁵ בזמן הגאולה? וכיצד בכלל יהיה היחס כלפי אלו שייולדו בגאולה לאחר ביאת המשיח? את ההסבר לכל זה נלמד בקטע הבא והסברנו יהיה מבוסס על הפסוק הבא:

מקור 4 | ירמיהו פרק לא פסוקים ו-ז

כִּי כֹה אָמַר ה', רְנוּ לִיעֶקֶב שְׂמֵחָה, וְצַהֲלוּ, בְּרֵאשׁ הַגּוֹיִם; הַשְׂמִיעוּ הַלְלוּ, וְאָמְרוּ, הוֹשַׁע ה' אֶת עַמּוֹ, אֶת שְׂאֲרֵי יִשְׂרָאֵל. הִנְנִי מְבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן, וְקִבְּצֹתִים מִיַּרְדֵּן אֶרֶץ בָּם עוֹר וּפְסָח, הָרָה וְיֹלְדֵת יַחְדָּו: קָהַל גְּדוֹל, יְשׁוּבֵי הַנָּה.

ירמיהו (או) ונביא שהתנבא בסוף תקופת בית המקדש הראשון ולאחר חורבנו. ירמיהו ידוע כנביא החורבן, אך חלק מנבואותיו היו נבואות נחמה.

כפי שניתן לראות, הפסוק מתוך דברי הנביא ירמיה על קיבוץ הגלויות שיהיה לעתיד לבוא, מתייחס ל"הרה ויולדת יחדיו"... מיד נגלה מה זאת אומרת...

מושגים בגאולה: קיבוץ גלויות

השלב האחרון בתהליך הגאולה הוא קיבוץ נידחי ישראל, ומשימה זו היא מעיקרי תפקידיו של מלך המשיח. על פי הרמב"ם, קיבוץ הגלויות הגדול יהיה לאחר בניין בית המקדש השלישי וייעשה על ידי מלך המשיח. הוא יקבץ לארץ ישראל את כל היהודים, מכל קצוות תבל, ואף יאתר ויעלה לארץ את עשרת השבטים האבודים. בקיבוץ הגלויות תגיע הגלות לקיצה וכל היהודים יחזרו לחיות בביתם האמיתי, בארץ ישראל. איך יהיה מקום לכולם? לא לדאוג... גם ארץ ישראל תגדל ותתפשט, היא תשתרע על שטח גדול יותר משטחה של ארץ ישראל בימי מלכות שלמה המלך.

3. על הלידה בגאולה

א. עיבור של יום אחד בלבד

כפי שכבר אמרנו, ההיכרות שלנו עם העולם אינה מדויקת... כיוון שאין זה העולם בדיוק כפי שהוא היה בתחילת הבריאה. במתכונת הראשונית היה העולם שלנו נעלה ביותר, שבו גם הגשמיות עמדה ברמה רוחנית עליונה! וכמובן שכל מיני קשיים שיש בעולמנו הנוכחי לא היו קיימים אז...

(5) הערה: כפי שיתואר בהמשך ע"פ דברי חז"ל חווה ילדה את קין והבל (לפני החטא) באותו יום שבו היא נבראה!

העולם ירד מדרגה בעקבות חטא עץ הדעת.

והגאולה וימות המשיח הם, חזרה למצבו הבראשיתי של העולם⁶. ולכן תכלית העבודה בזמן הזה היא להביא תיקון מלא לחטא עץ הדעת, וכשתושלם העבודה הזאת, יחזור העולם למצבו הטבעי - זה שהיה לפני החטא ולפני הנפילה שעברה על העולם בעקבותיו.

אז איך יתרחש תהליך הלידה בגאולה?

כאמור, בין דבריו של ירמיהו הנביא ביחס לגאולה מופיע התיאור הבא: "הנני מביא אותם מארץ צפון וקיצצתים מירכתי ארץ. במ עיוור ופיסח, הרה ויולדת יחדיו - קהל גדול ישוּבו הנה". וכך לומדים חז"ל את הפסוק:

מקור 5 | תלמוד בבלי מסכת שבת דף ל עמוד א ופרש"י

עתידה אשה שתלד בכל יום שנאמר הרה ויולדת יחדיו . . אמר ליה בא ואראך דוגמתן בעולם הזה נפק אחוי ליה תרנגולת.

הרה ויולדת יחדיו - ביום שהרה זה יולדת ולד אחר כמו תרנגולת...

חכמינו מסבירים שהמילים "הרה ויולדת יחדיו" מתייחסות אל אותה אישה, כלומר, שמשך ההריון והלידה בגאולה יהיה... יום אחד בלבד!⁷

לאמיתו של דבר, כבר נרשמה תופעה כזו בעבר: חוה אשת אדם הראשון, ילדה את קין והבל בו ביום שנבראה בעצמה. באותם שעות ראשונות של הקיום האנושי זה היה המצב הטבעי של הגוף הנשי, וכך היה אמור להיות תהליך ההריון והלידה אצל כל הנשים. אלא שחטא עץ הדעת גרם ל"הרבה ארבה עצבונך והריונך... בעצב תלדי בנים" ולכן התחוללו שינויים מפליגים בגוף האישה, שאחד מהם הוא הימשכות ההריון על פני תשעה חודשים.

וכמה זמן יאריך ההריון בגאולה? לפי כל הדעות גם לעתיד לבוא תהיה תקופה של עיבור והריון - אבל הרבי ה'צמח צדק' מבאר שבגאולה תקופת ההריון תהיה קצרה מאוד: במקום תשעה חודשים של הריון, כפי שההריון אורך היום, העיבור ימשך תשע שעות בלבד!

מה שאנחנו בעצם אומרים כאן זה שבאותו יום שהאישה תתעבר - היא גם תלד⁸! (ואמנם אמר החכם מכל אדם שלמה המלך ש"אין כל חדש תחת השמש" אבל זו לא תופעה חדשה לגמרי כפי שהגמרא מוכיחה שתופעה כזו מוכרת אצל תרנגולת, שמטילה ביצה מהיום למחר).

ב. שוויון בין קטנים לגדולים

חשוב לציין, שבגאולה לא יהיה בכלל מושג של "צער לידה" כפי שזה קיים היום. גם צער הלידה והקשיים שמתלווים ללידה בזמן הגלות באו כעונש על חטא עץ הדעת, ובגאולה, לאחר שיכופר החטא, לא יהיה יותר צער כזה!

עד כאן, דיברנו לגבי תהליך הלידה. אך גם בקשר להתנהגות הנולדים בגאולה ישנם חידושים נפלאים ביותר:

(6) הארה: אגב, לגבי העניין של "עולם כמנהגו נוהג", ישנם פירושים רבים ודעות מגוונות, ואפשר לומר שגם לפי מאמר זה הכוונה היא שלא יתחדשו בגאולה דברים על טבעיים, שמחוץ למסגרת העולם הטבעי, אבל חזרתו של העולם למצבו הבראשיתי והנעלה כפי שהיה בעת הבריאה לפני שירד ממדרגתו על ידי חטא עץ הדעת - הרי זה עדיין בגדר "עולם כמנהגו נוהג".

(7) הערה: אמנם רש"י מפרש שמכך שהגמרא מדמה את הלידה בגאולה להטלת ביצה, מוכח שכמו התרנגולת גם אישה תלד מהיום למחר. כלומר, הלידה תתרחש למחרת היום בו התעברה האישה. ואת המילים 'הרה ויולדת יחדיו' - מסביר רש"י שבאותו יום בו תלד אישה היא תתעבר מחדש, ולמחרת תלד ושוב תתעבר מחדש... אבל האר"י הקדוש, וכן האדמו"ר הזקן ועוד מפרשים אחרת, ולדבריהם אישה תתעבר ותלד בו ביום! את הדימוי לתרנגולת הם מסבירים כי כשם שמעיבור אחד מטילה התרנגולת ביצים במשך כמה ימים, כך גם אישה תלד מעיבור אחד במשך כמה ימים...

(8) הערה: יש לציין כי ישנה התייחסות של הרבי לכך שאין הכוונה שהאשה דווקא תלד בכל יום אלא שהיא תלד במהירות רבה (ניתן לראות בהרחבה בביאורים בספר התניא אג"ק כ"ו).

התלמוד הבבלי
[קרוי גם
"גמרא"] - חיבור
שמסוכמת בו
הגותם ההלכתית
והאגדית המרכזית
של חכמי ישראל
בתקופה שלאחר
חתימת המשנה.
בתלמוד הבבלי 37
מסכתות.

קודם כל לא יהיה יותר "צער גידול בנים" (ורק בשביל זה כדאי להיגאל כבר). זאת משום שבין היתר, יתרחש אז קצב ההתפתחות מהיר מאוד אצל התינוקות.

רק כדי להבין על מה מדובר, נזכיר שבמדרש מסופר שלפני המבול שירד בזמן נח, היה תינוק בן יומו מסוגל ללכת במצוות אמו היולדת ולהביא לה את חפצי מבוקשה! ואכן, בגאולה השלימה המציאות הזו תחזור ואף תהיה יותר מרשימה...

הרב אף מביא את סיפור המדרש המעניין הבא ומוכיח ממנו שכבר ברגע שתינוק יולד הוא יהיה מסוגל לבצע פעולות מסובכות ביותר:

מקור 6 | מדרש איכה רבה פרק א פסוק נא (תרגום)

מעשה באדם אחד שהיה חורש את שדהו. געתה פרתו. עבר ערבי ואמר לו: מי אתה? אמר לו: יהודי אני. אמר לו: התר שורך והתר מחרשתך. אמר לו: למה? אמר לו: שהרי נחרב בית המקדש. אמר לו: מאין לך? אמר לו: יודע אני מגעיית פרתך.

בינתיים געתה הפרה שנית. אמר לו: אסור פרתך ואסור מחרשתך, שהרי נולד מושיע היהודים. אמר לו: ומה שמו? אמר לו: מנחם שמו.

מדרש איכה רבה - כמו מדרש בראשית רבה וכמו הפסיקתא דרב כהנא, שייך לשכבה המוקדמת ביותר של ספרות המדרשים. יש הנוהגים לעסוק ולעיין בפסוקיה של מגילת איכה במהלך תשעה באב.

ההוכחה הראשונית שמעלה סיפור זה הוא שבכל רגע - מרגע החורבן ממש - קיים בעולם אדם שמוכן לגאול את בני ישראל מיד... אלא שדווקא בנקודה זו נשאלת השאלה: אם המשיח רק נולד ויצא לאוויר העולם באותו רגע, הוא בעצם תינוק בן יומו ואיך הוא יוכל לגאול את עם ישראל באותו רגע?

אז כמובן שניתן להסביר ש"לידת המשיח" כאן אינה לידה כפשוטה אלא "לידה רוחנית" (שבאותו רגע הוא נהיה מוכן ומזוכש לגאול את עם ישראל), אבל, הסבר נוסף לכך הוא שאכן בגאולה תינוק יוכל לעשות פעולות מיד כשייוולד ולכן הייתה אפשרות כזו שבאותו רגע שנולד "מושיען של ישראל" כמתואר בסיפור, הוא יהיה מסוגל להתגלות ולגאול את עם ישראל!

מכך אפשר רק לדמיין מה עוד תינוק יהיה מסוגל לעשות עם לידתו בגאולה...

ג. ארגז כלים למשתמש

זהו הזמן לחזור אל מילותיו הקדושות והמרעישות של הרבי ב"שיחה הידועה": "מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בני ישראל ירעישו ויצעקו באמת, ויפעלו להביא את המשיח בפועל. לאחר כל מה שנעשה עד עתה, לא הועיל, והראיה, שנמצאים עדיין בגלות, ועוד ועיקר, בגלות פנימי בענייני עבודת ה'. הדבר היחידי שיכולני לעשות - למסור העניין אליכם: עשו כל שביכולתכם - עניינים שהם באופן ד"אורות דתוהו", אבל ב"כלים דתיקון" - להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש".

כן! המפתחות להבאת הגאולה נמסרו לנו, וכל אחד צריך לדעת שאין הדבר תלוי אלא בו!

התורה היא המפתח לכל, והיא הדרך שבה מתחילים לפעול, בראש ובראשונה בהרגשה העצמית של האדם הלומד, ולאחר מכן לבני המשפחה שלו, מכריו וידידיו, ובמעגלים הכי רחבים שאפשר. כשאנו לומדים תורה ובפרט את ענייני הגאולה שבתורה, נמשך אור אלוקי בעולם וזוהי כל תכלית ומטרת מעשינו ועבודתנו בגלות: לגלות את האור האלוקי שלמעלה מגילוי כאן בעולם הזה.

אבל יש כאן אתגר נוסף: לגרום לעצמנו ולאנשים סביבנו להסתכל אחרת על המציאות! המטרה היא לא להסתפק בלהדגיש שהגאולה היא רעיון חשוב ומשמעותי, אלא להעניק את המשקפיים של מלך המשיח והחשיבה הגאולתית להבנת כל המציאות שמתרחשת סביבנו.

כך מביאים את הגאולה וזוהי האתחלתא דגאולה הפרטית הכי אמיתית שיש:

(9) בלשון המדרש: "כשהיתה אחת מהם יולדת ביום, היתה אומרת לבנה: צא והבא לי צור לחתוך טבורא. בלילה היתה אומרת לבנה: צא הדליק לי נר לחתוך טבורא דילך" (ב"ר פל"ו).

מקור 7 | דבר מלכות לפרשת תזריע מצורע תנש"א

דבר מלכות -
שיחותיו של הרבי מלך המשיח, מהשנים תנש"א - תשנ"ב בהן מבוארים ענייני גאולה ומשיח. ישנה חשיבות לשיחות אלו, על פי הוראתו של הרבי ללמוד ולדקדק בשיחות האחרונות שנשמעו מהרבי הרי"צ, ואף אמר שבהם ישנם "התשובות על כל השאלות!"

ועל של פועל באתי - ובודאי יעוררו ויפרסמו בכל מקום ומקום: כדי לפעול התגלות וביאת המשיח תיכף ומיד - על כאו"א מישראל (האנשים - הן יושבי אוהל (ישכר) והן בעלי עסק (זבולון), וכן הנשים והטף, כל חד וחד לפום שיעורא דיליה) להוסיף בלימוד התורה (במיוחד) בענייני משיח וגאולה.

ומה טוב - שהלימוד יהיה (ברבים) בעשרה, כי, נוסף על המעלה ד"עשרה שיושבים ועוסקים בתורה שכינה שרוי' ביניהם", יש מעלה מיוחדת כשלומדים ענייני משיח והגאולה ברבים בנוגע להתפעלות והשמחה ברגש הלב, שעל ידי זה הולכת וגדלה ההשתוקקות והצפייה לביאת המשיח.

כפי שלמדנו, הוודאות שלנו בביאת הגאולה ובעמידתה הנצחית - בבחינת זכר - היא בזכות מעשינו ועבודתנו בזמן הגלות וככל שנשקיע עכשיו ברגעים אלו נזכה להתגלות גדולה וחזקה יותר.

הרבי מלך המשיח לימד אותנו שאחת הסגולות של לימוד ענייני הגאולה היא שכאשר הראש מתמלא בענייני הגאולה - זה משפיע על הלב ועל המעשה בפועל... ואם כן אין לנו מה לדאוג יותר מידי - הלימוד עצמו משפיע על הרגשות וההנהגה היומיומית כבר בדרך ממילא אנחנו רק צריכים להמשיך וללמוד, להשתתף בשיעורי משיח בפרשה ובדרך ממילא לחיות גאולה ולזכות במהרה להתגלותה!